

Προστασία της βιοποικιλότητας και νέο πλαίσιο υποχρεώσεων για τις επιχειρήσεις

Οι προκλήσεις

Η βιοποικιλότητα μειώνεται ταχύτερα από ότι σε κάθε άλλη εποχή στην ανθρώπινη ιστορία. Σε συνδυασμό με την πιθανότητα αποτυχίας μετριασμού και προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και εμφάνισης φυσικών καταστροφών, δημιουργείται ένα επικίνδυνο μίγμα προκλήσεων για την παγκόσμια κοινότητα με σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις:

- Οι φυσικές καταστροφές που προκαλούνται από την υποβάθμιση των οικοσυστημάτων και την κλιματική αλλαγή κοστίζουν ήδη περισσότερα από \$300 δις. ετησίως ενώ περισσότερο από το 50% του παγκόσμιου ΑΕΠ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη φύση.
- Η κατάρρευση βασικών υπηρεσιών οικοσυστημάτων, όπως η επικονίαση και η παροχή τροφίμων και ξυλείας, μπορεί να οδηγήσει σε μείωση του παγκόσμιου ΑΕΠ κατά \$2,7 τρισ. ετησίως έως το 2030 και να οδηγήσει αρκετές χώρες στη χρεοκοπία.

Η αποτροπή της κατάρρευσης οικοσυστημάτων και η ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας απαιτεί συνδυασμό παρεμβάσεων σε όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας. Στο ετήσιο μήνυμά του για την Παγκόσμια Ημέρα Βιοποικιλότητας στις 22 Μαΐου, ο ΓΓ του ΟΗΕ κ. Αντόνιο Γκουτέρες τόνισε άλλωστε, την ανάγκη να προχωρήσουμε, πιο γρήγορα, πιο συντονισμένα και πιο δυναμικά για να διασφαλίσουμε ένα βιώσιμο μέλλον για όλους. Πρόκειται περί πολυπαραμετρικού εγχειρήματος που περιλαμβάνει τον μετασχηματισμό των αλυσίδων αξίας, την αλλαγή των προτύπων παραγωγής και κατανάλωσης, την μετάβαση στην κυκλική οικονομία, αλλά και εφαρμογή των παγκόσμιων συμφωνιών για το κλίμα ως προς τον μετριασμό και την προσαρμογή στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Όμως, η ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας και η αποκατάσταση των οικοσυστημάτων συνδέεται με σημαντικά οφέλη και ευκαιρίες:

- Η αξία των υπηρεσιών που προσφέρονται από τη φύση ανέρχεται παγκόσμια σε τουλάχιστον \$125 τρισ. ετησίως.
- Η μετάβαση σε επιχειρηματικά μοντέλα που βάζουν σε προτεραιότητα τη φύση μπορεί να δημιουργήσει ευκαιρίες αξίας \$10τρισ. και 395 εκατομμύρια θέσεις εργασίας έως το 2030.

Ανάγκη παγκόσμιας δράσης από κράτη και επιχειρήσεις

Το [Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020](#) που υιοθετήθηκε από 188 χώρες στο πλαίσιο της 15^{ης} συνόδου της Διάσκεψης των Μερών (COP15) της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα θέτει συγκεκριμένους δεσμευτικούς στόχους για τις κυβερνήσεις, τις τοπικές αρχές και τις κοινωνίες, ώστε να αναλάβουν δράση για την **ανάσχεση και την αντιστροφή της απώλειας βιοποικιλότητας** έως το 2030. Η επιδίωξη αυτή είναι αντίστοιχη με τον στόχο του 1,5° C για το κλίμα, και αναμένεται να επιφέρει ανατροπές σε ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων σε όλους τους τομείς της οικονομίας και της κοινωνίας.

- Με βάση το νέο πλαίσιο οι μεγάλες επιχειρήσεις και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν τακτικά, να αξιολογούν και να γνωστοποιούν με διαφάνεια τους κινδύνους, τις εξαρτήσεις και τις επιπτώσεις τους στη φύση και τη βιοποικιλότητα (στόχος 15).
- Παράλληλα, οι επιδοτήσεις δραστηριοτήτων που είναι επιβλαβείς για τη βιοποικιλότητα θα μειώνονται κατά τουλάχιστον \$500 δις. ετησίως (στόχος 18), ενώ προβλέπεται η κινητοποίηση τουλάχιστον \$200 δις. ετησίως προς τις αναπτυσσόμενες χώρες (στόχος 19).
- Το πλαίσιο, επίσης, προβλέπει την υποχρέωση δημοσιοποίησης πληροφοριών σχετικά με τους κινδύνους και τις επιπτώσεις της επιχειρηματικής δραστηριότητας στη φύση. Ήδη, το πλαίσιο [Task Force on Nature-related Financial Disclosures \(TNFD\)](#) και το δίκτυο [Science Based Targets Network \(SBTN\)](#), μπορούν να αξιοποιηθούν από επιχειρήσεις και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ώστε να αξιολογούν, να διαχειρίζονται και να δημοσιοποιούν εκθέσεις για τους κινδύνους και τις ευκαιρίες που σχετίζονται με την προστασία της φύσης.

Συμβούλιο ΣΕΒ για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη

Γενικός Διευθυντής: Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου
Senior Advisor: Κρυσταλί Μπούρχα
Senior Advisor: Θανάσης Πρίντσιπας
Για πληροφορίες: E: info@sevbcsd.org.gr

Οι απόψεις στην παρούσα έκθεση είναι των συγγραφέων και όχι απαραίτητα του ΣΕΒ. Ο ΣΕΒ δεν φέρει καμία ευθύνη για την ακρίβεια ή την πληρότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνει η έκθεση.

- Ήδη, ένας αυξανόμενος αριθμός μεγάλων επιχειρήσεων και τραπεζών προχωρά στην υιοθέτηση μεθόδων παραγωγής και κριτηρίων χρηματοδότησης επενδύσεων λαμβάνοντας υπόψη προσεγγίσεις για τη μείωση ή την εξάλειψη των απωλειών στη φύση.

Τι συμβαίνει σε ευρωπαϊκό επίπεδο:

Η Ε.Ε. παίζει ενεργό ρόλο σε διεθνές επίπεδο, συμβάλλοντας στην τήρηση των παγκόσμιων δεσμεύσεων για την προστασία της φύσης και της βιοποικιλότητας. Τον Ιούνιο του 2022 παρουσίασε την [πρόταση νόμου για την αποκατάσταση της φύσης](#), με την οποία προσήλθε στις διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν της συμφωνίας για το Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα.

- Σύμφωνα με την πρόταση νόμου για την αποκατάσταση της φύσης, σε κάθε κράτος μέλος θα ισχύουν νομικά δεσμευτικοί στόχοι για την αποκατάσταση της φύσης σε διάφορα οικοσυστήματα που συμπληρώνουν την ισχύουσα νομοθεσία. Στόχος είναι τα μέτρα αποκατάστασης της φύσης να καλύψουν τουλάχιστον το 20% των χερσαίων και θαλάσσιων περιοχών της Ε.Ε. έως το 2030 και, τελικά, να επεκταθούν σε όλα τα οικοσυστήματα που χρήζουν αποκατάστασης έως το 2050.

Τι πρέπει να γίνει σε εθνικό επίπεδο:

- Στην Ελλάδα, η [Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα](#) καταρτίστηκε το 2014 μαζί με το 5ετές σχέδιο δράσης. Παρότι ήταν ένα σημαντικό πρώτο βήμα στην αντιμετώπιση του προβλήματος, σήμερα χρήζει επικαιροποίησης με βάση τόσο τα νέα δεδομένα, όσο και την ανάγκη κάλυψης εκκρεμοτήτων όπως ο προσδιορισμός των ειδικών ανά τόπο στόχων και μέτρων διατήρησης στις περιοχές Natura 2000.
- Οι εκκρεμότητες αυτές έχουν επιπτώσεις στην ορθολογική και ολοκληρωμένη ανάπτυξη των περιοχών αυτών (βλ. αναλυτικά Special Report ΣΕΒ, "[Πρόοδος και προκλήσεις στην εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας](#)", Νοέμβριος 2022).
- Είναι σημαντικό οι επιτρεπόμενες χρήσεις γης να εναρμονίζονται με τις σύγχρονες ευρωπαϊκές αλλά και διεθνείς πρακτικές προστασίας, διατήρησης και βιώσιμης ανάπτυξης και να καταστεί εφικτή η ανάπτυξη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σε συμφωνία με τις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής.

Η επικαιροποιημένη εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα θα πρέπει να διευκολύνει τη μετάβαση των επιχειρήσεων στο νέο πλαίσιο προσδιορισμού των εξαρτήσεών τους από τη φύση και δημοσιοποίησης πληροφοριών σχετικά με τις επιπτώσεις της δραστηριότητάς τους στη βιοποικιλότητα.

Ανάγκη ενημέρωσης των επιχειρήσεων

- Η προστασία της βιοποικιλότητας εξελίσσεται σε πρωτεύων ζήτημα βιωσιμότητας και η επικαιροποίηση της εθνικής στρατηγικής είναι ένα πρώτο και απαραίτητο βήμα. Όμως οι σημαντικές αλλαγές που συνεπάγονται οι στόχοι που θεσπίζονται σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο αλλάζουν τα δεδομένα και για τις επιχειρήσεις, καθιστώντας κρίσιμη την ενημέρωσή τους.
- Ενδεικτικά αναφέρεται η υποχρέωση παρακολούθησης, αξιολόγησης και γνωστοποίησης των κινδύνων, εξαρτήσεων και επιπτώσεων της δραστηριότητας των επιχειρήσεων στη βιοποικιλότητα (στόχος 15), ο προσδιορισμός και η σταδιακή εξάλειψη κινήτρων και επιδοτήσεων που πλήττουν τη βιοποικιλότητα (στόχος 18), η αύξηση της χρηματοδότησης για δράσεις προστασίας τις (στόχος 19), αλλά και στόχοι που αφορούν τις βασικές αλυσίδες αξίας (τρόφιμα, γεωργία, ιχθυοκαλλιέργεια, υλοτομία, ενέργεια, εξόρυξη).

Κλιματική αλλαγή και απώλεια βιοποικιλότητας: ένα επικίνδυνο μίγμα

Η αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης και η μετάβαση σε κλιματική ουδετερότητα το 2050 δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς να σταματήσει η απώλεια της φύσης και της βιοποικιλότητας.

Πέρα από την κλιματική διάσταση, η απώλεια της φύσης και της βιοποικιλότητας δημιουργεί αυξανόμενους κινδύνους και για την παγκόσμια οικονομία, αφού περισσότερο από το ½ του παγκόσμιου ΑΕΠ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη φύση¹. Την ίδια ώρα:

- Οι φυσικές καταστροφές που προκαλούνται από την υποβάθμιση των οικοσυστημάτων και την κλιματική αλλαγή κοστίζουν ήδη περισσότερα από 300 δισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως².
- Η κατάρρευση βασικών υπηρεσιών οικοσυστημάτων, όπως η επικονίαση και η παροχή τροφίμων και ξυλείας, μπορεί να οδηγήσει σε μείωση του παγκόσμιου ΑΕΠ κατά 2,7 τρισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως έως το 2030 και να οδηγήσει αρκετές χώρες στη χρεοκοπία³ ⁴.

Η ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας και η αποκατάσταση των οικοσυστημάτων συνδέεται με σημαντικά οφέλη και ευκαιρίες:

- Η αξία των υπηρεσιών που προσφέρονται από τη φύση ανέρχεται παγκόσμια σε τουλάχιστον 125 τρισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως⁵.
- Η μετάβαση σε επιχειρηματικά μοντέλα που βάζουν σε προτεραιότητα τη φύση μπορεί να δημιουργήσει ευκαιρίες αξίας 10 τρισ. δολαρίων ΗΠΑ και 395 εκατομμύρια θέσεις εργασίας έως το 2030⁶.

Στην έκθεση "[Global Risks Report 2023](#)", το World Economic Forum σημειώνει ότι η βιοποικιλότητα μειώνεται ταχύτερα από κάθε άλλη εποχή στην ανθρώπινη ιστορία. Αν και ο κίνδυνος απώλειας βιοποικιλότητας και κατάρρευσης οικοσυστημάτων δεν ιεραρχείται υψηλά στη λίστα με τους βραχυπρόθεσμους κινδύνους, εντούτοις, σε ορίζοντα 10 ετών ανεβαίνει στην 4^η θέση (**Δ1**).

Τυχόν κατάρρευση των οικοσυστημάτων θα έχει εκτεταμένες οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες που περιλαμβάνουν αυξημένη εμφάνιση ασθενειών, μείωση των αποδόσεων και της θρεπτικής αξίας των καλλιεργειών, έλλειψη νερού, πλημμύρες, άνοδο της στάθμης της θάλασσας και διάβρωση εδαφών.

Η αποτροπή της κατάρρευσης οικοσυστημάτων και η ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας απαιτεί συνδυασμό παρεμβάσεων σε όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας. Πρόκειται περί πολυπαραμετρικού εγχειρήματος που περιλαμβάνει τον μετασχηματισμό των αλυσίδων αξίας, την αλλαγή των προτύπων παραγωγής και κατανάλωσης, την μετάβαση στην κυκλική οικονομία, αλλά και εφαρμογή των παγκόσμιων συμφωνιών για το κλίμα ως προς τον μετριασμό και την προσαρμογή στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

¹ World Economic Forum, "[Global Risks Report 2023](#)", Ιανουάριος 2023

² UN, Sustainable Development Goals, "[SDG 15 - Life on Land: Why it matters](#)", 2016

³ World Bank, "[Protecting Nature Could Avert Global Economic Losses of \\$2.7 Trillion Per Year](#)", Ιούλιος 2021

⁴ World Economic Forum, "[How biodiversity loss could cause bankruptcy in some countries](#)", Ιούλιος 2022

⁵ World Economic Forum, "[Nature Risks on the Rise](#)", Ιανουάριος 2020

⁶ World Economic Forum, "[The Future of Nature and Business](#)", Ιούλιος 2020

Τα επόμενα 2 χρόνια

1	Αύξηση κόστους ζωής
2	Φυσικές καταστροφές και ακραία καιρικά φαινόμενα
3	Γεωοικονομικές συγκρούσεις
4	Αποτυχία μετριασμού της κλιματικής αλλαγής
5	Διάβρωση της κοινωνικής συνοχής και κοινωνική πόλωση
6	Περιβαλλοντικές καταστροφές μεγάλης κλίμακας
7	Αποτυχία προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή
8	Εκτεταμένο έγκλημα και ανασφάλεια στον κυβερνοχώρο
9	Έλλειψη φυσικών πόρων
10	Μεγάλης κλίμακας ακούσια μετανάστευση

Τα επόμενα 10 χρόνια

1	Αποτυχία μετριασμού της κλιματικής αλλαγής
2	Αποτυχία προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή
3	Φυσικές καταστροφές και ακραία καιρικά φαινόμενα
4	Απώλεια βιοποικιλότητας και κατάρρευση οικοσυστήματος
5	Μεγάλης κλίμακας ακούσια μετανάστευση
6	Έλλειψη φυσικών πόρων
7	Διάβρωση της κοινωνικής συνοχής και κοινωνική πόλωση
8	Εκτεταμένο έγκλημα και ανασφάλεια στον κυβερνοχώρο
9	Γεωοικονομικές συγκρούσεις
10	Περιβαλλοντικές καταστροφές μεγάλης κλίμακας

Δ1: Παγκόσμιοι κίνδυνοι ταξινομημένοι με βάση τη σοβαρότητα βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα (*World Economic Forum, [Global Risks Report 2023](#), Ιαν. 2023*)

Κατηγορίες κινδύνων ■ Οικονομικοί ■ Περιβαλλοντικοί ■ Γεωπολιτικοί ■ Κοινωνικοί ■ Τεχνολογικοί

Πέρα από την κλιματική διάσταση, η απώλεια της φύσης και της βιοποικιλότητας δημιουργεί αυξανόμενους κινδύνους και για την παγκόσμια οικονομία, αφού περισσότερο από το 1/2 του παγκόσμιου ΑΕΠ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη φύση.

Παγκόσμιοι στόχοι για τη βιοποικιλότητα

Η αντιμετώπιση των προκλήσεων και των κινδύνων που σχετίζονται με τη φύση και τη βιοποικιλότητα, έχει ενταχθεί σε ένα διεθνές πλαίσιο από το 1993, μέσω της [Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τη Βιολογική Ποικιλότητα](#).

Η σύμβαση αυτή αποτυπώνει την παγκόσμια συστράτευση για την προστασία και διατήρηση της φύσης, τη βιώσιμη χρήση των συστατικών της και τη δίκαιη κατανομή των οφελών που προκύπτουν από τη χρήση γενετικών πόρων ([Πλαίσιο 1](#)). Η διαμόρφωση του πλαισίου και των στόχων πραγματοποιείται από τη [Διάσκεψη των Μερών](#) (COP), κατά αντίστοιχο τρόπο με τη [Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Κλίμα](#) (UNFCCC). Τον Δεκέμβριο του 2022 στο πλαίσιο της [15^{ης} συνόδου της Διάσκεψης των Μερών \(COP15\) της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα](#), υιοθετήθηκε από 188 χώρες το [Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020](#).

Το πλαίσιο αυτό **θέτει τέσσερεις βασικούς στόχους για το 2050 και 23 επιμέρους στόχους για το 2030 (Δ2)**, επιδιώκοντας να κινητοποιήσει τις κυβερνήσεις, τις τοπικές αρχές και τις κοινωνίες, ώστε να αναλάβουν δράση για την ανάσχεση και την αντιστροφή της απώλειας βιοποικιλότητας, συμβάλλοντας έτσι στους τρεις πρωταρχικούς στόχους της [Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα](#) και σε εκείνους των πρωτοκόλλων της (βλ. [Πλαίσιο 1](#)) με ισορροπημένο τρόπο.

Το Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020 αναμένεται να επιφέρει σημαντικές αλλαγές σε ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων σε όλους τους τομείς της οικονομίας και της κοινωνίας. Όπως η [Συμφωνία του Παρισιού](#) το 2015 οδήγησε σε ένα μεγάλο κύμα δράσης για το κλίμα τα επόμενα χρόνια, οι 23 στόχοι του νέου πλαισίου για τη βιοποικιλότητα θα επιταχύνουν τις αλλαγές στις εφαρμοζόμενες πολιτικές και θα αλλάξουν τα δεδομένα στον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων. Ήδη, ένας αυξανόμενος αριθμός μεγάλων επιχειρήσεων και τραπεζών προχωρά στην υιοθέτηση μεθόδων παραγωγής και κριτηρίων χρηματοδότησης επενδύσεων λαμβάνοντας υπόψη προσεγγίσεις για τη μείωση ή την εξάλειψη των απωλειών στη φύση.

Το Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020 θέτει τέσσερεις βασικούς στόχους για το 2050 και 23 επιμέρους στόχους για το 2030 και αναμένεται να επιφέρει σημαντικές αλλαγές σε ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων σε όλους τους τομείς της οικονομίας και της κοινωνίας. Η θέσπιση ενός παγκόσμιου στόχου για την ανάσχεση και αντιστροφή της απώλειας βιοποικιλότητας έως το 2030, θεωρείται ως αντίστοιχης φιλοδοξίας με στόχο διατήρησης αύξησης της θερμοκρασίας στον 1,5°C.

Η κορωνίδα της συμφωνίας που επιτεύχθηκε είναι η συμπερίληψη ενός παγκόσμιου στόχου για την ανάσχεση και αντιστροφή της απώλειας βιοποικιλότητας έως το 2030. Η επιδίωξη αυτή είναι ισοδύναμη με τον στόχο του 1,5°C για το κλίμα. Παράλληλα, ο στόχος για αποκατάσταση του 30% των περιοχών υποβαθμισμένων χερσαίων, υδάτινων, παράκτιων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων έως το 2030 (στόχος 2) ικανοποίησε το σχετικό αίτημα πολλών χωρών, αυξάνοντας σημαντικά την παγκόσμια φιλοδοξία για την αποκατάσταση της φύσης.

Πλαίσιο 1: Η Σύμβαση για τη Βιοποικιλότητα

Η [Σύμβαση για τη Βιολογική Ποικιλότητα \(CBD\)](#) είναι μια διεθνής νομικά δεσμευτική συνθήκη μεταξύ 196 χωρών (αναφερόμενων ως συμβαλλόμενα μέρη), η οποία υπογράφηκε το 1992 και τέθηκε σε ισχύ το 1993 για να παράσχει ένα παγκόσμιο πλαίσιο δράσης για τη βιοποικιλότητα. Μαζί με την [UNFCCC](#) (Σύμβαση-Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή) και την [UNCCD](#) (Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση της Απερήμωσης) αποτελούν τις [τρεις Συμβάσεις του Ρίο](#).

Η Σύμβαση για τη Βιολογική Ποικιλότητα έχει τρεις κύριους στόχους:

1. Διατήρηση της βιοποικιλότητας.
2. Βιώσιμη χρήση των συνιστωσών της βιοποικιλότητας.
3. Δίκαιη και ισότιμη κατανομή των οφελών που προκύπτουν από τη χρησιμοποίηση των γενετικών πόρων.

Εκτός από τα στρατηγικά πλαίσια της Σύμβασης (δηλαδή το [Στρατηγικό Σχέδιο για τη Βιοποικιλότητα 2011-2020](#) που υιοθετήθηκε στην CBD COP10 το 2010 και το [Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020](#) που υιοθετήθηκε στην CBD COP15 το 2022) που καθορίζουν την παγκόσμια φιλοδοξία και στρατηγική για την επίτευξη των τριών στόχων της Σύμβασης, η CBD έχει δύο συμπληρωματικές συμφωνίες - που ονομάζονται Πρωτόκολλα.

Αυτά τα πρωτόκολλα έχουν αντίκτυπο στις επιχειρηματικές δραστηριότητες στους παρακάτω τομείς:

1. Πρωτόκολλο της Καρθαγένης ([Cartagena Protocol on Biosafety](#)): Επιδιώκει την πρόληψη κάθε επιβλαβούς δραστηριότητας για τη βιοποικιλότητα κατά τη μεταφορά, τον χειρισμό και τη χρήση ζώντων τροποποιημένων οργανισμών*, ειδικότερα όταν αυτά πραγματοποιούνται σε διασυνοριακό επίπεδο.
2. Πρωτόκολλο της Ναγκόγια ([Nagoya Protocol on Access and Benefit-sharing](#)): Αποσκοπεί στον καταμερισμό των οφελών από τη χρήση των γενετικών πόρων κατά τρόπο δίκαιο και ισότιμο.

Όραμα για το 2050: «Ζωή σε αρμονία με τη φύση»

4 στόχοι για το 2050

Δ2: Οι στόχοι του Παγκόσμιου Πλαισίου για τη Βιοποικιλότητα (UN Convention on Biological Diversity, Decision adopted by the Conference of the Parties, 15/4 Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework, Δεκ. 2022)

Αποστολή για το 2030: «Ανάσχεση και αντιστροφή της απώλειας της βιοποικιλότητας»

23 στόχοι για το 2030

Περιορισμός απειλών στη βιοποικιλότητα	Κάλυψη ανθρώπινων αναγκών μέσω της βιώσιμης χρήσης και της συμμετοχής στα οφέλη	Εργαλεία υλοποίησης
1 Χωροταξικός σχεδιασμός	9 Βιώσιμη χρήση πόρων και συμμετοχή στα οφέλη	14 Ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας σε όλες τις πολιτικές
2 Αποκατάσταση οικοσυστημάτων	10 Βιώσιμη διαχείριση γεωργίας, υδατοκαλλιέργειας και δασοκομίας	15 Βιώσιμη επιχειρηματικότητα, παραγωγή και εφοδιαστική αλυσίδα
3 Προστασία/διατήρηση της φύσης	11 Ρυθμίσεις για τον αέρα, τα ύδατα, το κλίμα και προστασία από φυσικούς κινδύνους και καταστροφές	16 Βιώσιμη κατανάλωση
4 Απειλούμενα είδη και βιοποικιλότητα	12 Αύξηση της πρόσβασης σε πράσινο στις αστικές περιοχές	17 Διαχείριση των επιπτώσεων της βιοτεχνολογίας
5 Εμπόριο άγριων ειδών	13 Πρόσβαση σε οφέλη που προκύπτουν από τη χρήση γενετικών πόρων	18 Εξάλειψη κινήτρων που είναι επιβλαβή για τη βιοποικιλότητα
6 Ξενικά είδη		19 Αύξηση των χρηματοδοτικών πόρων
7 Μείωση της ρύπανσης		20 Ανάπτυξη γνώσης και τεχνικής ικανότητας
8 Ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής		21 Πρόσβαση στη γνώση και δίκαιη διακυβέρνηση
		22 Συμμετοχή αυτοχθόνων πληθυσμών και τοπικών κοινωνιών στη λήψη αποφάσεων
		23 Ισότητα των φύλων

Νέες προκλήσεις για τις επιχειρήσεις

Μεταξύ των 23 ειδικών στόχων για το 2030 που περιλαμβάνονται στο [Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020](#), ξεχωρίζουν τρεις στόχοι που αφορούν ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις και στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Αυτοί είναι:

- **Στόχος 15:** Λήψη μέτρων που θα υποχρεώνουν τις **μεγάλες επιχειρήσεις, τις πολυεθνικές εταιρείες και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα:**
 - α) Να παρακολουθούν τακτικά, αξιολογούν και γνωστοποιούν με διαφάνεια τους **κινδύνους, τις εξαρτήσεις και τις επιπτώσεις τους στη βιοποικιλότητα**, κατά μήκος των δραστηριοτήτων τους, των αλυσίδων εφοδιασμού και αξίας και των χαρτοφυλακίων τους.
 - β) Να παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες στους καταναλωτές για την προώθηση βιώσιμων καταναλωτικών προτύπων.
 - γ) Να υποβάλουν εκθέσεις σχετικά με τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς και τα μέτρα για την πρόσβαση και τον καταμερισμό των οφελών (**Πλαίσιο 2**).
- **Στόχος 18:** Προσδιορισμός έως το 2025 και εξάλειψη, σταδιακή κατάργηση ή μεταρρύθμιση κινήτρων και επιδοτήσεων, που είναι επιβλαβή για τη βιοποικιλότητα. Ειδικότερα, θα πρέπει να υπάρξει **μείωση κατά τουλάχιστον 500 δισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως έως το 2030 των επιδοτήσεων που είναι επιβλαβείς για τη βιοποικιλότητα.**
- **Στόχος 19:** Σταδιακή αύξηση του επιπέδου των χρηματοδοτικών πόρων από όλες τις πηγές, με αποτελεσματικό, έγκαιρο και εύκολα προσβάσιμο τρόπο, συμπεριλαμβανομένων των εγχώριων, διεθνών, δημόσιων και ιδιωτικών πόρων, έως το 2030, **κινητοποιώντας τουλάχιστον 200 δισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως**, μεταξύ άλλων με:
 - α) Αύξηση των συνολικών διεθνών χρηματοδοτικών πόρων που σχετίζονται με τη βιοποικιλότητα σε τουλάχιστον 20 δισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως έως το 2025, και σε τουλάχιστον 30 δισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως έως το 2030 από ανεπτυγμένες χώρες, προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως τις λιγότερο ανεπτυγμένες και τα μικρά αναπτυσσόμενα νησιωτικά κράτη, καθώς και τις χώρες με μεταβατικές οικονομίες.
 - β) Προετοιμασία και εφαρμογή εθνικών σχεδίων χρηματοδότησης της βιοποικιλότητας ή παρόμοιων μέσων σύμφωνα με τις εθνικές ανάγκες, προτεραιότητες και περιστάσεις με στόχο σημαντική αύξηση της διάθεσης εγχώριων πόρων.
 - γ) Εφαρμογή στρατηγικών για την άντληση νέων και πρόσθετων πόρων και ενθάρρυνση του ιδιωτικού τομέα να επενδύσει στη βιοποικιλότητα.
 - δ) Προώθηση καινοτόμων καθεστώτων, όπως πληρωμές για υπηρεσίες οικοσυστήματος, πράσινα ομόλογα, αντισταθμίσεις και πιστώσεις βιοποικιλότητας, μηχανισμοί συμμετοχής στα οφέλη, με περιβαλλοντικές και κοινωνικές διασφαλίσεις.
 - ε) Βελτιστοποίηση των ωφελειών και των συνεργειών χρηματοδότησης.
 - στ) Ενίσχυση του ρόλου των συλλογικών δράσεων, μεταξύ άλλων από τους αυτόχθονες πληθυσμούς και τις τοπικές κοινότητες.

ζ) Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας, της αποδοτικότητας και της διαφάνειας της παροχής και της χρήσης των πόρων.

Σύμφωνα με το Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020 οι μεγάλες επιχειρήσεις και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν τακτικά, να αξιολογούν και να γνωστοποιούν με διαφάνεια τους κινδύνους, τις εξαρτήσεις και τις επιπτώσεις τους στη βιοποικιλότητα, να παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες στους καταναλωτές για την προώθηση βιώσιμων καταναλωτικών προτύπων και να υποβάλουν εκθέσεις σχετικά με τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς και τα μέτρα για την πρόσβαση και τον καταμερισμό των οφελών.

Πέρα από τους παραπάνω τρεις στόχους που επηρεάζουν οριζόντια την επιχειρηματικότητα, αρκετοί από τους υπόλοιπους στόχους στο [Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020](#) επηρεάζουν σε μικρό ή μεγάλο βαθμό συγκεκριμένους τομείς.

Για παράδειγμα, οι **στόχοι 2 και 3 για την αποκατάσταση του 30% των οικοσυστημάτων και την προστασία του 30% τουλάχιστον των περιοχών** εκτιμάται ότι θα επηρεάσει όλη την αλυσίδα αξίας τροφίμων, την υλοτομία, τη γεωργία, τις υδατοκαλλιέργειες, την ενέργεια και την εξόρυξη.

Επίσης, ο **στόχος 7 για τη μείωση της ρύπανσης** αφορά περισσότερο την παραγωγή πλαστικών και χημικών, τη διαχείριση αποβλήτων, την ανακύκλωση συσκευασιών και ολόκληρη την αγροτική παραγωγή, καθώς τίθενται όρια στη χρήση φυτοφαρμάκων.

Πλαίσιο 2: Ο στόχος 15 του Παγκόσμιου Πλαισίου για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020 και τι σημαίνει για τις επιχειρήσεις

Ο στόχος 15 περιγράφει τον ρόλο των επιχειρήσεων και των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στην ανάσχεση και την αντιστροφή της απώλειας της φύσης. Με βάση αυτό τον στόχο, οι κυβερνήσεις δεσμεύονται να απαιτήσουν από όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να αξιολογούν και να δημοσιοποιούν στοιχεία σχετικά με τους κινδύνους και τις επιπτώσεις της δραστηριότητάς τους στη φύση, μέσω των λειτουργιών, των αλυσίδων αξίας και των χαρτοφυλακίων τους⁸.

Δημιουργούνται τρεις κατηγορίες δράσεων:

- **Συμμόρφωση με τις απαιτήσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και δημοσιοποίησης:** Μέχρι το 2030 το αργότερο, θα πρέπει να έχουν υιοθετηθεί απαιτήσεις που διασφαλίζουν ότι όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν, παρακολουθούν και δημοσιοποιούν στοιχεία σχετικά με τις επιπτώσεις τους στη φύση. Ως εκ τούτου, αναμένεται ότι η αξιολόγηση και η δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικά με τη φύση θα καταστεί συνήθης πρακτική, όπως συμβαίνει ήδη με τη δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικά με το κλίμα.
- **Παροχή πληροφόρησης στους καταναλωτές με στόχο την προώθηση βιώσιμων προτύπων:** Οι κυβερνήσεις καλούνται να ενθαρρύνουν τις επιχειρήσεις να παρέχουν πληροφορίες στους καταναλωτές, ώστε να μπορούν να κάνουν πιο βιώσιμες καταναλωτικές επιλογές. Το σημείο αυτό συνδέεται στενά με τον Στόχο 16, όπου περιγράφεται λεπτομερώς πώς οι κυβερνήσεις θα αυξήσουν την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών και θα υποστηρίξουν τη βιώσιμη κατανάλωση. Το είδος των πληροφοριών που θα παρέχονται από τις επιχειρήσεις και ο τρόπος με τον οποίο θα γίνει αυτό θα αποφασιστεί σε εθνικό επίπεδο.
- **Δημοσιοποίηση εκθέσεων για τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς και τα μέτρα για την κατανομή των οφελών:** Το τρίτο σημείο του στόχου 15 καλεί τις κυβερνήσεις να διασφαλίσουν ότι οι επιχειρήσεις θα δημοσιοποιούν εκθέσεις σχετικά με τη συμμόρφωσή τους με τους κανονισμούς και τα μέτρα για κατανομή των οφελών.

⁷ Βλ. αναλυτικά: Business For Nature, "[A wake-up call for business](#)", Φεβρουάριος 2023

Ενδεικτικά εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι επιχειρήσεις για να αξιολογούν τους κινδύνους που σχετίζονται με τη φύση

Υπάρχει ήδη ένας αυξανόμενος αριθμός πλαισίων και κατευθυντήριων γραμμών που μπορούν να αξιοποιηθούν από τις επιχειρήσεις και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ώστε να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις αξιολόγησης, διαχείρισης κινδύνων και ευκαιριών που σχετίζονται με τη φύση⁸, αλλά και την δημοσιοποίηση των σχετικών εκθέσεων.

Ενδεικτικά αναφέρονται:

- Το πλαίσιο [Task Force on Nature-related Financial Disclosures \(TNFD\)](#), το οποίο παρέχει καθοδήγηση προς τις επιχειρήσεις σχετικά με την αξιολόγηση των εξαρτήσεων τους από τη φύση, την ανάπτυξη στρατηγικής για τη διαχείριση των σχετικών κινδύνων και ευκαιριών και την υποβολή εκθέσεων κατά το πρότυπο της [Task Force on Climate-related Financial Disclosures \(TCFD\)](#).
- Το δίκτυο [Science Based Targets Network \(SBTN\)](#), το οποίο προσφέρει ένα πλαίσιο βασικών δεικτών μέτρησης.
- Το πλαίσιο [ACT-D](#) των [Capitals Coalition](#), [Business for Nature](#), [WBCSD](#), [TNFD](#), [Science Based Targets Network](#), [World Economic Forum](#) και [WWF](#), το οποίο μέσω διαφόρων εργαλείων και υφιστάμενων κατευθυντήριων γραμμών βοηθά στον καθορισμό στόχων και τη δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικά με τη φύση και τη βιοποικιλότητα.
- Η πρωτοβουλία [Accountability Framework initiative \(AFI\)](#), που αναπτύσσει κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές για την προώθηση ηθικών πρακτικών στις αλυσίδες αξίας της γεωργίας και της δασοκομίας.
- Η σύμπραξη [Partnership for Biodiversity Accounting Financials \(PBAF\)](#), που απευθύνεται σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, αναπτύσσοντας πρότυπα αξιολόγησης και γνωστοποίησης των επιπτώσεων των δανείων και των επενδυτικών χαρτοφυλακίων τους στη βιοποικιλότητα.

⁸ Βλ. αναλυτικά: World Economic Forum, "[The Post-2020 Global Biodiversity Framework and What it Means for Business](#)" Δεκέμβριος 2022

Η συμβολή της Ε.Ε. στην υλοποίηση των στόχων του Παγκόσμιου Πλαισίου για τη βιοποικιλότητα μετά το 2020

Η πρόταση νομοθετικής πράξης για την αποκατάσταση της φύσης

Στις 22 Ιουνίου 2022, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε την [πρόταση νόμου για την αποκατάσταση της φύσης](#), η οποία αποτέλεσε τη βασική συμβολή της ΕΕ στις διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν της συμφωνίας για το [Παγκόσμιο Πλαίσιο για τη Βιοποικιλότητα μετά το 2020](#).

Η πρόταση **νομοθετικής πράξης για την αποκατάσταση της φύσης** είναι η πρώτη στην ιστορία νομοθετική πράξη της Ε.Ε. που στοχεύει ρητά στην αποκατάσταση της φύσης της Ευρώπης, και ειδικότερα στην **αποκατάσταση του 80% των ευρωπαϊκών οικοτόπων** που βρίσκονται σε κακή κατάσταση και στην επαναφορά της φύσης σε όλα τα οικοσυστήματα.

Οι στόχοι και τα μέτρα που προτείνονται λαμβάνουν υπόψη σχετική [αξιολόγηση του Joint Research Center](#), η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κατάσταση των οικοσυστημάτων που καλύπτονται από τη νομοθεσία της Ε.Ε. παραμένει σε μεγάλο βαθμό κακή, εντοπίζοντας μεγάλα κενά στη νομική προστασία των χερσαίων οικοσυστημάτων, με τα αστικά οικοσυστήματα, τις καλλιεργήσιμες εκτάσεις και τα δάση να προστατεύονται λιγότερο (**Δ3**).

	Οδηγία για τους οικοτόπους	Natura 2000	Οδηγία-Πλαίσιο για τα ύδατα	Οδηγία-Πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική
Αστικές εκτάσεις	0%	3%	0%	0%
Καλλιεργήσιμες εκτάσεις	0%	8%	0%	0%
Λιβάδια	47%	19%	0%	0%
Δασικές εκτάσεις	28%	23%	0%	0%
Θαμνώδεις εκτάσεις	69%	41%	0%	0%
Εκτάσεις αραιής βλάστησης	54%	53%	0%	0%
Υγροβιότοποι	96%	41%	44%	16%
Ποτάμια και λίμνες	64%	37%	100%	0%
Θαλάσσια οικοσυστήματα	9%	11%	6%	100%

Δ3: Ποσοστό (εκτάσεις) οικοσυστημάτων στην Ε.Ε. που καλύπτονται από την Οδηγία για τους οικοτόπους (92/43/ΕΟΚ), το δίκτυο Natura 2000, την Οδηγία-Πλαίσιο για τα ύδατα (2000/60/ΕΚ) και την Οδηγία-Πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική (2008/56/ΕΚ) ([EU Parliament, EU nature restoration regulation - Setting binding targets for healthy ecosystems, Οκτ. 2022](#))

Σύμφωνα με την πρόταση νόμου της Ε.Ε. για την αποκατάσταση της φύσης, σε κάθε κράτος μέλος θα ισχύουν νομικά δεσμευτικοί στόχοι για την αποκατάσταση της φύσης σε διάφορα οικοσυστήματα που συμπληρώνουν την ισχύουσα νομοθεσία. Στόχος είναι **τα μέτρα αποκατάστασης της φύσης να καλύψουν τουλάχιστον το 20% των χερσαίων και θαλάσσιων περιοχών της Ε.Ε. έως το 2030** και, τελικά, να επεκταθούν σε όλα τα οικοσυστήματα που χρήζουν αποκατάστασης έως το 2050.

Ειδικότερα, οι προτεινόμενοι στόχοι περιλαμβάνουν:

- Αντιστροφή της μείωσης των **πληθυσμών επικονιαστών** έως το 2030 και αύξηση των πληθυσμών τους μετέπειτα.
- Καμία καθαρή απώλεια **πράσινων αστικών χώρων** έως το 2030, αύξηση κατά 5% έως το 2050, τουλάχιστον 10% συγκόμωση σε κάθε ευρωπαϊκή πόλη, κωμόπολη και προάστιο, και καθαρό κέρδος από τον χώρο πρασίνου που ενσωματώνεται σε κτίρια και υποδομές.
- Στα **γεωργικά οικοσυστήματα**, συνολική αύξηση της βιοποικιλότητας και θετική τάση για τις **πεταλούδες** χορτολιβαδικών εκτάσεων, τα **πτηνά γεωργικής γης**, τον οργανικό άνθρακα σε καλλιεργήσιμα ανόργανα **εδάφη** και τα **χαρακτηριστικά τοπίου υψηλής ποικιλομορφίας σε γεωργικές εκτάσεις**.
- Αποκατάσταση και επανύγρανση αποστραγγισμένων **τουρφώνων** γεωργικής χρήσης και σε χώρους εξόρυξης τύρφης.
- Στα **δασικά** οικοσυστήματα, συνολική αύξηση της βιοποικιλότητας και θετική τάση για τη συνδεσιμότητα των δασών, τα νεκρά ξύλα, το μερίδιο των δασών ανομοιόμορφης γήρανσης, τα δασικά πτηνά και το απόθεμα οργανικού άνθρακα.
- Αποκατάσταση **θαλάσσιων οικοτόπων**, όπως οι θαλάσσιοι βοσκότοποι ή οι βυθοί ιζημάτων, και αποκατάσταση των οικοτόπων εμβληματικών θαλάσσιων ειδών, όπως **δελφίνια και φώκιες, καρχαρίες και θαλάσσια πτηνά**.
- Άρση των ποτάμιων φραγμών έτσι ώστε τουλάχιστον 25.000 χλμ. ποταμών να μετατραπούν σε **ποταμούς ελεύθερης ροής** έως το 2030.

Σε κάθε κράτος μέλος θα ισχύουν νομικά δεσμευτικοί στόχοι για την αποκατάσταση της φύσης σε διάφορα οικοσυστήματα που συμπληρώνουν την ισχύουσα νομοθεσία. Στόχος είναι τα μέτρα αποκατάστασης της φύσης να καλύψουν τουλάχιστον το 20% των χερσαίων και θαλάσσιων περιοχών της ΕΕ έως το 2030 και, τελικά, να επεκταθούν σε όλα τα οικοσυστήματα που χρήζουν αποκατάστασης έως το 2050.

Η νέα νομοθετική πρόταση της ΕΕ καλύπτει όλα τα οικοσυστήματα και δεν περιορίζεται στην οδηγία για τους οικοτόπους και τις προστατευόμενες περιοχές Natura 2000, με στόχο όλα τα φυσικά και ημιφυσικά οικοσυστήματα να βρίσκονται σε πορεία ανάκαμψης έως το 2030. Διευκρινίζεται ότι η αποκατάσταση της φύσης δεν ισοδυναμεί με την προστασία της φύσης και δεν οδηγεί αυτομάτως σε περισσότερες προστατευόμενες περιοχές. Οι αποκατασταθείσες περιοχές δεν θα γίνουν απαραίτητα προστατευόμενες περιοχές, δεδομένου ότι η αποκατάσταση δεν αποκλείει την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας.

Τα Κράτη – Μέλη θα λάβουν σημαντική χρηματοδότηση από την ΕΕ: στο πλαίσιο του τρέχοντος πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, **περίπου €100 δισ.** θα διατεθούν για δαπάνες για τη βιοποικιλότητα, συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης.

Η Στρατηγική της Ε.Ε. για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030

Η πρόταση νομοθετικής πράξης της Ε.Ε. για την αποκατάσταση της φύσης αποτελεί μία από τις δράσεις της [Στρατηγικής της Ε.Ε. για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030](#), η οποία παρουσιάστηκε τον Μάιο του 2020.

Οι στόχοι της Στρατηγικής της Ε.Ε. για τη βιοποικιλότητα περιλαμβάνουν:

- **τον καθορισμό προστατευόμενων περιοχών τουλάχιστον για το 30% των εδαφών και το 30% των θαλασσών στην Ευρώπη**, με νομικά δεσμευτικούς στόχους για την αποκατάσταση της φύσης το 2021, που θα εξασφαλίζουν αυστηρότερη προστασία των δασών της Ε.Ε.,
- **την αποκατάσταση των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων στην ξηρά και τη θάλασσα σε ολόκληρη την Ευρώπη** (βλ. πρόταση νομοθετικής πράξης για την αποκατάσταση της φύσης),
- **την αποδέσμευση €20 δισ. ετησίως για τη βιοποικιλότητα** μέσω διαφόρων πηγών, τόσο από τα ταμεία της Ε.Ε. όσο και από πηγές εθνικής και ιδιωτικής χρηματοδότησης, ενώ ταυτόχρονα το φυσικό κεφάλαιο και η βιοποικιλότητα θα συνεκτιμώνται στις επιχειρηματικές πρακτικές.

Τα Κράτη – Μέλη θα λάβουν σημαντική χρηματοδότηση από την ΕΕ: στο πλαίσιο του τρέχοντος πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, **περίπου €100 δισ.** θα διατεθούν για δαπάνες για τη βιοποικιλότητα, συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης.

Το πλαίσιο προστασίας και αποκατάστασης της φύσης παραμένει ασαφές στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα, η [Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα](#) καταρτίστηκε το 2014 μαζί με το 5ετές σχέδιο δράσης, και χρήζει επικαιροποίησης με βάση και τα νέα δεδομένα αλλά και την κάλυψη εκκρεμοτήτων όπως ο προσδιορισμός των ειδικών ανά τόπο στόχων και μέτρων διατήρησης στις περιοχές Natura 2000.

Η επικαιροποιημένη εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα θα πρέπει να διευκολύνει τη μετάβαση των επιχειρήσεων στο νέο πλαίσιο προσδιορισμού των εξαρτήσεών τους από τη φύση και δημοσιοποίησης πληροφοριών σχετικά με τις επιπτώσεις της δραστηριότητάς τους στη βιοποικιλότητα.

Παράλληλα, πρέπει να επιλυθούν τα παραμένοντα ζητήματα προσδιορισμού των ειδικών ανά τόπο στόχων και μέτρων διατήρησης στις περιοχές Natura 2000, έλλειψη που εντοπίζεται και στην [τελευταία έκθεση της ΕΕ για την εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας στην Ελλάδα](#), (Σεπτέμβριος 2022). Οι καθυστερήσεις αυτές έχουν επιπτώσεις και στην ορθολογική και ολοκληρωμένη ανάπτυξη των περιοχών αυτών με συμβολή και της δέουσας επιχειρηματικότητας (βλ. αναλυτικά Special Report ΣΕΒ, "[Πρόοδος και προκλήσεις στην εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας](#)", Νοέμβριος 2022).

Οικονομικά Στοιχεία Μελών ΣΕΒ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ
€374 δισ.
66% συνόλου

ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ
€58 δισ.
46% συνόλου

ΠΩΛΗΣΕΙΣ
€63 δισ.
40% συνόλου

ΠΡΟ ΦΟΡΩΝ ΚΕΡΔΗ
€4,2 δισ.
37% συνόλου

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
228.000
13% συνόλου

ΜΙΣΘΟΙ
€6,3 δισ.
25% συνόλου

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ
€2,6 δισ.
25% συνόλου

ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΚΕΡΔΩΝ
€1,2 δισ.
46% συνόλου

Τα ποσοστά αναφέρονται στο σύνολο: α) 29,5 χιλ. οικονομικών καταστάσεων χρήσης 2020 (ενεργητικό, ίδια κεφάλαια, πωλήσεις και κέρδη), β) των μισθωτών του ιδιωτικού τομέα (εργαζόμενοι), γ) των τακτικών αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών των ασφαλισμένων στον ΕΦΚΑ (μισθοί και ασφαλιστικές εισφορές) και δ) των εσόδων από φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων (φόροι).

Πηγή: Εκτιμήσεις ΣΕΒ με βάση στοιχεία 2020 από ICAP, Υπουργείο Οικονομικών, ΕΦΚΑ, ΕΛΣΤΑΤ.

Όραμα

Οραματιζόμαστε την Ελλάδα ως τη χώρα, που κάθε πολίτης του κόσμου θα θέλει και θα μπορεί να επισκεφθεί, να ζήσει και να επενδύσει.

Οραματιζόμαστε μια ανοιχτή, κοινωνικά υπεύθυνη και οικονομικά φιλελεύθερη χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προτάσσει την ισχυρή ανάπτυξη ως παράγοντα κοινωνικής συνοχής. Θέλουμε μια Ελλάδα δυναμικό κέντρο της ευρωπαϊκής περιφέρειας, με στέρεους θεσμούς, ελκυστικό κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον, που προάγει τις εξαγωγές, την καινοτόμο επιχειρηματικότητα, την παραγωγή και τις ποιοτικές υπηρεσίες, τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη γνώση, τη συνοχή, τις ίσες ευκαιρίες και το κράτος δικαίου.

Αποστολή

Ηγεσία & Γνώση

Ο ΣΕΒ διαδραματίζει ηγετικό ρόλο στον μετασχηματισμό της Ελλάδας σε μια παραγωγική, εξωστρεφή και ανταγωνιστική οικονομία, ως ανεξάρτητος και υπεύθυνος εκπρόσωπος της ιδιωτικής οικονομίας.

Κοινωνικός Εταίρος

Ο ΣΕΒ, ως κοινωνικός εταίρος που πιστεύει στη λειτουργία των θεσμών, προωθεί στα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της Ε.Ε. τις απόψεις και θέσεις της επιχειρηματικής κοινότητας.

Ισχυρός Εκπρόσωπος

Ο ΣΕΒ διαμορφώνει θέσεις, αναλύσεις και προτάσεις πολιτικής για την οικονομία, τη βιομηχανία, την καινοτομία, την απασχόληση, την παιδεία και τις εργασιακές δεξιότητες, τον κοινωνικό διάλογο, τη βιώσιμη ανάπτυξη, την εταιρική υπευθυνότητα.

Φορέας Δικτύωσης

Ο ΣΕΒ δικτυώνει τα μέλη του μεταξύ τους & με τα κέντρα αποφάσεων (εγχώρια και διεθνή), με στόχο τη δημιουργία προστιθέμενης αξίας.

Σύγχρονες Επιχειρήσεις, Σύγχρονη Ελλάδα

ΣΕΒ σύνδεσμος επιχειρήσεων και βιομηχανιών

Ξενοφώντος 5, 105 57 Αθήνα
T: 211 5006 000
F: 210 3222 929
E: info@sev.org.gr
www.sev.org.gr

SEV Hellenic Federation of Enterprises

168, Avenue de Cortenbergh
B-1000 Bruxelles
T: +32 (0) 2 662 26 85
E: kdiamantouros@sev.org.gr

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ ΜΕΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ

